

Zem voní dřevem

Vladimír Merta

Líbezná hebkost dlabaného nádobí
se dotýká mléka a voní dřevem
Vstávám časně za mrazu
z prachových peřin do dřeváků
vyhřátých jako zápraží u babičky v údolí
a vycházím do rána - voní čerstvým dřevem
A slunce vychází na opačné straně
zem voní dřevem
Jenom mokrá hlína a zelené obilí
zbylo požaté v klíčcích
Rolník hledí němými pohledy
na právě poražený nejbělejší smrk
Zvedá dlaň k očím
a jeho vlastní ruce voní
čerstvě rozdrceným dřevem
Dívám se do vody
potok se plní dřevem
vlévá se do řeky
voda je nesená dřevem
Když břehy krvácí zem voní dřevem
Krajina bez dřeva - pustá a zničená
pod březím sluncem
nejlepší vydala napospas vodám
Bylo jich příliš - kmeny se vzpříčily
přivaly vod opadly
zem voněla dřevem